jaargang 23 | nummer 3 | september 2025

Aanzet

Wijkkrant voor en door bewoners van **Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord & Bokkenbuurt**

DISCIPLINE EN PLEZIER VOOR ALLEN

TAEKWONDO IS MEER DAN ALLEEN SPORT

SENNA MAATOUG
Ontmoet de nieuwe wijkwethouder

MOESTUIN IN DE VOORTUIN
Courgettes, pompoenen en praatjes

ROTSOORD
Welke vernieuwingen wachten de buurt?

DVS KOTO-MISI: 60 JAAR PLEZIER MET RACKET EN SHUTTLE

tekst: **Marijke de Ruiter** fotografie/beeld: **Niels Spinhoven** en **DVS Koto-Misi**

De Hoogravense badmintonvereniging DVS Koto-Misi bestaat zestig jaar en viert dat met een jubileumjaar. Op 12 december 1964 werd DVS opgericht, genoemd naar de Dokter De Visserschool. De huidige club is ontstaan uit een fusie: in 2006 ging DVS samen met Koto-Misi en verhuisde uiteindelijk naar Sporthal Hoograven. In moeilijke tijden (er wordt verteld dat leden vroeger bij andere sporthallen gebruikte shuttles verzamelden om zelf te kunnen spelen) hield de club stand en groeide uit tot een bloeiende vereniging met ruim 220 leden. Lid van de lustrumcommissie Adriana blikt terug op het lustrumjaar en kijkt vooruit.

LUSTRUMCOMMISSIE

Adriana, geboren in Berlijn, woont sinds 2006 in Nederland en sinds december 2022 in Utrecht. Zij is sinds twee jaar lid en sloot zich aan bij de lustrumcommissie. "Ik hoorde vaak dat het vroeger gezelliger was – met een borrel na de training of vrij spelen. Sinds corona gebeurt dat bijna niet meer. Met mijn certificaat in eventmanagement wilde ik graag bijdragen aan de organisatie van het lustrum. Ik krijg energie van mensen verbinden en samenbrengen. Dat wilde ik ook binnen de club doen, samen met commissieleden Thom, Sabine, Maarten en Kimsang."

DE CLUB

Badmintonvereniging DVS Koto-Misi is een club voor iedereen: jong en oud, recreanten en competitiespelers. Adriana: "Het jongste lid is 4 jaar oud. Fons is al 54 jaar lid. Het is een warme, gastvrije vereniging waar ik me meteen thuis voelde."

De feestlocatie was prachtig aangekleed met slingers gemaakt van oude verenshuttles

EVENEMENTEN VOOR IEDEREEN

Het lustrumjaar kende meerdere hoogtepunten. Het jubileumfeest op 14 december 2024 was een absoluut succes. Adriana: "Er waren veel leden en oud-leden, die we ontvingen met bubbels. De beroemde shuttlemascotte van Badminton Nederland zorgde voor een feestelijk welkom. We genoten van een clubquiz, livemuziek van onze eigen bandleden, een dj en een heerlijk Indiaas buffet. De feestlocatie was prachtig aangekleed met kleurrijke slingers, speciaal gemaakt van oude verenshuttles. De lustrumcommissie werkte wekenlang aan dit creatieve eerbetoon aan de sport én aan de club."

"In maart 2025 vond het 'Battle of the Court – Gather Your Heroes'-toernooi plaats met als thema superhelden. Clubleden vormden samen met vrienden, familie of collega's een team voor een dag vol plezier en competitie. We huurden Sporthal Zuilen, waar negen banen zijn, meer dan in Hoograven, zodat iedereen veel kon spelen. Bijkomend voordeel: niet-badmintonnende familieleden en vrienden maakten kennis met de sport. Er waren prijzen voor het winnende team én voor het team met de meest creatieve outfits."

"Daarna volgde 'BlackMinton', een professioneel georganiseerd Glow-in-the-Dark-toernooi exclusief voor leden. Omdat het aan het eind van het competitieseizoen viel, was de opkomst lager dan gehoopt. Daardoor konden we geen opbrengst doneren aan een goed doel, iets wat we alsnog in de toekomst willen organiseren. Toch was het een succes met 34 deelnemende kinderen met hun ouders en meer dan 30 senioren."

TOEKOMST

DVS Koto-Misi heeft momenteel een wachtlijst voor kinderen. Adriana: "We willen social media actiever inzetten, onder andere om een jeugdtrainer te vinden. In 60 jaar hebben we een club opgebouwd waar iedereen, van elk niveau, met plezier kan sporten. Badminton is in Azië enorm populair, maar in Nederland minder. Hopelijk kunnen wij daar verandering in brengen."

ENTHOUSIAST GEWORDEN?

Wil je kennismaken met badminton? Bij DVS Koto-Misi kun je twee keer gratis meetrainen om te kijken of het iets voor je is. Meer informatie: www.dvs-kotomisi.nl.

DOMWEG GELUKKIG MET EEN MOESTUIN IN JE VOORTUIN

tekst: **Jos de Groot** fotografie: **Marleen Schlichting**

In het grasveld voor het appartementengebouw op de hoek Tolsteegplantsoen-Briljantlaan is sinds vorig jaar een moestuintje te vinden. Een moestuin in de voortuin van een appartementencomplex, wie doet nou zoiets? Hoe kwam bewoner Lisanne Boersma daar op?

"Kijk, de snoeptomaatjes doen het erg goed. Ik heb niks geplant, het zijn gewoon gevallen zaadjes van vorig jaar die opgekomen zijn. Hier, proef maar." Vol verwachting wacht Lisanne op de reactie van de verslaggever, zou hij ze ook zo lekker vinden? Nou, dat is zo, ze zijn heerlijk sappig.

Lisanne had zich aanvankelijk ingeschreven voor de volkstuintjes aan de overkant van de Briljantlaan, maar daar bleek een wachtlijst voor te zijn. "Omdat ik toch graag wilde tuinieren heb ik bij de medebewoners van mijn flat een tuinplan ingediend. Met de vraag of ze er wat voor voelden om gezamenlijk in de voortuin een moestuin te beginnen", vertelt ze.

Het gras lijkt weliswaar openbaar groen, maar hoort bij de flat en is van de vve (vereniging van eigenaren). De medebewoners waren meteen voor Lisannes plan. "Het idee was dat iedereen mee zou doen. Maar in de praktijk ben ik nu de enige die ermee bezig is. Nou ja, ik vind het heerlijk. En mijn medebewoners zitten ook geregeld hier buiten hoor."

UITPROBEREN

Ondertussen begint het al een mooi geheel te worden. Rondom de opbloeiende pompoenen en courgettes staan een regenton, een picknicktafel en een afsluitbare zandbak voor de kinderen. Langs de zijgevel heeft Lisanne bloemen gezaaid en een hekje geplaatst. "Op die bloemen komen weer bijen en vlinders af, dat vind ik mooi om te zien. Goed voor de biodiversiteit. Bij de kinderboerderij hier tegenover heb ik schapenwol gehaald, want ik heb gehoord dat dat helpt om het vocht in de grond vast te houden. Tja, het is ook gewoon uitproberen. Wat werkt er wel en wat werkt er niet?"

Ze vervolgt: "Mensen vinden het leuk. Voorbijgangers spreken me aan en ik heb veel aanspraak uit de buurt. Met Jan en alleman maak ik een praatje. Een keer had iemand zomaar wat snijbietjes meegenomen. Nou ja, als die persoon er lekker van eet, is dat ook prima."

GAANDEWEG LEREN

De ligging is perfect met de zon er vol op. "Soms ben ik onkruid aan het wieden met de tweeling erbij. Of ik zit hier gewoon wat te lezen. Ik doe het niet voor een maximale oogst ofzo, ik vind het gewoon leuk om te tuinieren en om er gaandeweg wat van te leren. In het dagelijkse leven werk ik bij een milieuorganisatie, daar hou ik me bezig met verduurzaming van de industrie. Ook ben ik 'klimaatburgemeester' van Utrecht. Die titel krijg je als je een inspiratiebron kunt zijn voor je buurt of omgeving op het gebied van natuur en klimaat."

Wat Lisanne betreft blijft er nog wat te wensen over. Een gemeenschappelijke GFT-bak bijvoorbeeld. Ook fruitbomen zouden mooi zijn, even verderop heeft ze al een kersenboompje geplant. "En ik zoek nog een handig persoon die de regenpijp kan aansluiten op de regenton. Ook zou ik hier voor de deur zo'n mini-bieb willen hebben en zoek ik iemand die me daarmee kan helpen." Wil je helpen? Mail naar lisanneboersma@gmail.com.

ROTSOORD: VAN INDUSTRIEEL GEBIED NAAR LEVENDIGE STADSWIJK

Rotsoord in 1981

tekst: **Paul Ahsmann** fotografie: **Daan Ahsmann, Het Utrechts Archief**

Rotsoord roept bij veel Utrechters associaties op met industrie, scheepswerfjes en bedrijvigheid, maar heeft de afgelopen decennia grote veranderingen ondergaan. Waar ooit zware machines draaiden en schepen te water werden gelaten, bruist nu een jonge en dynamische stadswijk aan het water. Deze ontwikkeling maakt van Rotsoord een mooi voorbeeld van stedelijke vernieuwing in Utrecht.

DE WORTELS VAN ROTSOORD

Rotsoord dankt zijn naam aan de zeventiende-eeuwse buitenplaats die daar lag, aan de oostoever van de Vaartsche Rijn. Deze buitenplaats was eigendom van Adriaen van Oort (een van de ondernemers die daar zijn bedrijf had) en was gebouwd met afgekeurde, kromgetrokken bakstenen die een rotsachtig effect creëerde. De combinatie van de naam van de eigenaar en het rotsachtige uiterlijk leidde tot de naam Rotsoord.

Gelegen aan het water, met een strategische ligging ten zuiden van het centrum van Utrecht, was Rotsoord van oudsher een plek waar bedrijven floreerden. De aanwezigheid van een spoorlijn en de verbinding met de Hollandsche IJssel en de Lek via de Vaartsche Rijn maakten het een ideale locatie voor bedrijven die afhankelijk waren van transport over water en spoor.

Bekende namen als Pastoe, Spliet en de Waal (glashandel), Trip (cement) en De Boo (bouwmaterialen) hebben hier hun sporen nagelaten. Grote hallen, kranen en kades bepaalden lange tijd het gezicht van de wijk. In de tweede helft van de twintigste eeuw begon het industriële karakter van Rotsoord langzaam te vervagen. Veel bedrijven verlieten de locatie, wat resulteerde in leegstand en verpaupering van de wijk.

NIEUW LEVEN

Rotsoord was rond de eeuwwisseling duidelijk in verval, maar de gemeente zag de potentie van deze wijk. De roep om meer woningen in de stad en de behoefte aan creatieve werkplekken boden een grote kans om Rotsoord nieuw leven in te blazen. Met dit doel voor ogen is de gemeente in 2005 aan de slag gegaan met het plan Ruimtelijke visie Rotsoord.

Projectleider Hans de Wind is in opdracht van de gemeente Utrecht al bijna zeven jaar betrokken bij de herinrichting van de openbare ruimte. Hij heeft de ontwikkeling van Rotsoord van dichtbij meegemaakt. De Wind: "Het plan ging uit van een actieve rol van de gemeente. De gemeente wilde eigenaar worden van meer grond om zo de regie te houden over de herontwikkeling van Rotsoord. Want: als eigenaar van de grond ben je beter in staat om het plan uit te voeren en sturing te geven."

Tijdens de financiële crisis van 2011 en 2012 veranderde het standpunt van de gemeente, legt De Wind uit. "Het werd als te riskant gezien om verdere investeringen te doen in grond. Noodgedwongen veranderde de rol van de gemeente. Als er maar voldaan werd aan de gemeentelijke randvoorwaarden, kregen private ontwikkelaars ruimte en medewerking om projecten te realiseren. Daardoor én door de komst van diverse horeca-ondernemingen, is Rotsoord een veelvormige en verrassende wijk geworden, met een eigen identiteit."

ROTSOORD IS NOG LANG NIET KLAAR

Op dit moment zijn er drie nieuwbouwwoningprojecten in ontwikkeling op Rotsoord, namelijk Rotsoord 7, Helling 12-14 en Briljantlaan 11-15. Als deze bouwprojecten zijn afgerond herbergt Rotsoord zo'n duizend woningen, die onderdak bieden aan een jonge, diverse populatie.

Ook de openbare ruimte wordt de komende jaren nog aangepakt. De Wind: "De gemeente wil in het kader van klimaatadaptatie zoveel mogelijk vergroenen en zorgen voor waterinfiltratie. Rotsoord is heel 'stenig', maar vergroening in dit gebied is complex. Lang niet alle grond is van de gemeente; dertig procent van de openbare ruimte is in handen van particulieren. Bovendien ligt er onder de grond een veelheid aan kabels en

Rotsoord 7
© Hendriks Projectontwikkeling B.V. en KAW-architecten

Helling 12-14
© Coltavast en Bureau Kroner Architecten

Briljantlaan 11-15
© VORM en DVP Planontwikkeling

leidingen." We hebben de ruimte voor vergroening uiteindelijk gevonden door de parkeercapaciteit te reduceren, die te concentreren aan de rand van Rotsoord én in overleg te gaan met de diverse grondbezitters, ondernemers en bewoners om medewerking te krijgen voor de plannen."

Er wordt al sinds 2018 gewerkt aan een doorgangsroute voor langzaam verkeer, die als een 'groen kralensnoer' vanaf de Baden-Powellweg tot Nieuw Rotsoord loopt. Het snoer rijgt groene 'kralen' aan elkaar: verrassende plekken en objecten zoals de zit- en werkruimte van de kunstacademie, de door de Tafelboom vervaardigde bankjes, de terrassen van restaurant LE:EN en een toekomstige jeu-de-boules-baan bij Camping Ganspoort.

Ook zullen er "eilandjes" van groen gecreëerd worden, vertelt De Wind. "Ten behoeve van de wateropvang en -infiltratie zullen er meer groenvakken aangelegd worden ter hoogte van Camping Ganspoort en tegenover De Helling. Bij de uitvoering van deze plannen willen we zoveel mogelijk aansluiten bij het rafelige en ruige karakter van Rotsoord door het toepassen van natuurstenen randen langs de groenvakken."

Rotsoord blijft dus de komende jaren volop in ontwikkeling en groeit steeds meer uit tot een creatieve en culturele hotspot, naadloos aansluitend op het centrum van Utrecht.

PLANNEN VOOR ROTSOORD

HELLING 12-14

Dit appartementencomplex van 5 verdiepingen gaat 56 woningen bevatten:

- 47 huurwoningen (middenhuur en vrije sector).
- 9 woningen met ateliers voor kunstenaars en creatieve ondernemers op de begane grond.

Het nieuwe gebouw neemt minder grondoppervlak in dan het gebouw dat inmiddels gesloopt is. De ruimte die vrijkomt wordt gebruikt als nieuwe openbare ruimte. Volgens de planning is dit complex eind 2026 klaar.

ROTSOORD 7

Een appartementencomplex met aan de waterkant 4 verdiepingen en aan de andere kanten 5 verdiepingen. Het complex gaat 52 woningen bevatten:

- 8 eenkamerappartementen (sociale huur)
- 12 tweekamerappartementen (middenhuur)
- 34 driekamerappartementen (koop vrije sector)
- 1 of meerdere culturele en creatieve bedrijven op de begane grond

Dit project levert ook extra openbare ruimte op waar het prettig is om te wandelen, te ontmoeten en te verblijven langs het water. Oplevering naar verwachting begin 2027.

BRILJANTLAAN 11-15

Er is een plan om aan de Briljantlaan 11-15 een nieuw gebouw te bouwen met ruimte voor woningen en bedrijven. Hiervoor is het nodig om het Esso-tankstation, de wasstraat en garageboxen te slopen. De ontwikkelaars werken dit plan in samenwerking met de gemeente verder uit.
Het gebouw, dat 140 tot 160 appartementen gaat bevatten, wordt net zo hoog als de Watertoren en het naastgelegen gebouw Keramus. Op de begane grond komen commerciële ruimten, ontmoetingsplekken, een fietsenstalling en een compacte parkeergarage voor de bewoners en bedrijven. Dit project is nog in de planfase. De verwachting is dat bouwwerkzaamheden in 2027 beginnen.

Meer informatie over de bouwprojecten en inrichting van de openbare ruimte is te vinden op www.utrecht.nl/rotsoord

Kort nieuws

BIBLIOTHEEK GAAT VERBOUWEN

Van maandag 1 september tot woensdag 1 oktober is Bibliotheek Hoograven tijdelijk gesloten. Die maand wordt de bibliotheek verbouwd. In de tussentijd kun je terecht bij andere vestigingen, zoals Bibliotheek Lunetten, Bibliotheek Neude, of Bibliotheek Kanaleneiland. Als de kinderboekenweek begint, op 1 oktober, heropent de bieb.

TAALCAFÉ HOOGRAVEN TIJDELIJK IN BUURTCENTRUM

Vanwege de verbouwing van de bibliotheek is Taalcafé Hoograven tijdelijk te vinden op een andere locatie: Buurtcentrum Hart van Hoograven ('t Goylaan 77). Daar kun je samen gezellig Nederlands oefenen op 1, 8, 15, 22 en 29 september.

DRAGPERFORMANCES

Drag & Dance is terug bij LE:EN en wel op 27 september. Een avond vol spectaculaire dragoptredens, geïnspireerd door de magie van musicals. Tickets via leen-restaurant.nl/agenda

SJOELTOERNOOI

Op Burendag 2025 organiseert de Rehobothkerk een sjoeltoernooi en zijn er gratis poffertjes. Alle buurtgenoten zijn welkom op zaterdag 27 september, van 13.00 tot 17.00 uur, Briljantlaan 6.

JUBILEUMFEEST

Op 28 september, van 13.00 tot 17.00 uur, viert Speelotheek Hoograven haar 35-jarig bestaan met uiteenlopende activiteiten voor kinderen. Burgemeester Dijksma opent het feest. Kom ook spelen of bijkletsen op de Verlengde Hoogravenseweg 37 (Speeltuin de Kameleon).

KLUSSEN IN VILLA STAATSEN

De verbouwing van Villa Staatsen door de aannemer loopt op z'n eind, maar voordat er verhuisd kan worden, moet er nog veel gebeuren: aftimmeren, afschilderen en de antieke houten binnendeuren kunnen gerestaureerd worden. Kortom: er is hulp nodig! Heb je twee rechterhanden, zin om die meteen uit de mouwen te steken en wat tijd over? Sluit je dan aan bij het klusteam en mail naar 's Jean Rensing via sjean.rensing@gmail.com.

"KOST NIKS"

tekst: **Emily Palmer** fotografie: **Marleen Schlichting**

"Lekker weertje, hè?", roept de man vanaf de overkant. Hij springt op van zijn klapstoel en zwaait enthousiast. Wie is deze man die vaak op de hoek van de Musketierlaan en de Troubadourhof van het zonnetje zit te genieten?

Hij laat me binnen in zijn nette bovenwoning en geeft me een hand: "Hassan. Zo leuk dat je langskomt!" Hij zet twee koppen thee, doet bij hem een extra klontje suiker erin omdat ik niet hoef.

Zijn huis heeft een plat dak; laatst was het wel 33 graden! Daarom zit hij vaak buiten. Hij groet iedereen altijd zo vriendelijk. "Kost niks, toch?"

Hassan komt uit Turkije en woont hier al 35 jaar. Eigenlijk heet hij Hüseyin, maar Hassan is makkelijker. Ruim twintig jaar geleden stopte hij met werken in het Diakonessenhuis en nu vult hij zijn dagen met boodschappen doen, wat toeren met zijn brommer, naar Nieuwegein, Zeist, Doorn – "Lekker terrasje pakken!" – en hij houdt van winkelen. Zijn overhemden strijkt hij zelf, hij kookt, kan prima voor zichzelf zorgen. Gezond zijn is belangrijk.

Hij zegt nog eens hoe leuk hij het vindt dat ik er ben. Hij vindt het gezellig om een praatje te maken – al gaat het gesprek soms met handen en voeten. We hebben het over de foto's aan de muur (vroegere versies van hemzelf), over de buurt, over het geloof. "Geloof zit vanbinnen, in je hart. Alle mensen zijn mensen." Hassan snapt niet waarom mensen ruziemaken. Iedereen kan fouten maken, dan moet je het uitspreken en dan is het klaar. Je moet je ook niks aantrekken van wat anderen van je denken.

Hassan staat op en grabbelt wat in een laatje van de buffetkast. Hij geeft me een magneet: een nazar, een amulet om ongeluk (het boze oog) af te weren.

HOSPITA MONIQUE VERHUURT KAMER IN HUIS AAN BUITENLANDSE STUDENT

tekst en fotografie: **Simone de Bruijn**

Een kamer in je huis verhuren aan iemand: dat is wat hospita's doen. Het kan een oplossing zijn voor de woningnood, zeker wanneer je toch genoeg ruimte in huis hebt. Aanzet ging langs bij hospita Monique de Jong in Tolsteeg.

Centraal in het verhaal van Monique staan poezen. "Van jongs af aan ben ik omringd door poezen. Toen ik in mijn studententijd hoorde van een student die moest verhuizen en haar poes niet mee kon nemen, heb ik die poes in huis gehaald. Die poes is 26,5 jaar oud geworden."

Waar Monique destijds een poes in huis haalde, verhuurt ze nu een deel van haar woning aan een buitenlandse student. Momenteel woont de uit Nieuw-Zeeland afkomstige Rebecca bij haar in huis. Ze vonden elkaar via Hospi Housing, een bemiddelingsinitiatief tussen hospita's en studenten. "In mijn advertentie stond dat ik een poes heb en dat ik een kamer beschikbaar heb voor een studente. Rebecca kwam voor haar studie naar Nederland. Zij was op zoek naar een woonruimte – het liefst ook met een poes – en na een online gesprek voelde het meteen goed."

VAN POEZENOPPAS TOT BUITENLANDSE STUDENT

Rebecca is niet de eerste die bij Monique in huis woont. "Ik had al eerder mensen in mijn huis als poezenoppas. Die bleven dan slapen als ik van huis was. Een keer had zo iemand geen woonruimte en die mocht langer blijven. Dat beviel goed. Zeven jaar geleden ben ik weduwe geworden. Ik dacht: ik heb toch de ruimte in huis. Sommige mensen vroegen zich af waar ik aan begon. Maar mij leek het vooral leuk! Toen kwam ik Hospi Housing tegen. Dat sprak me aan, omdat buitenlandse studenten vaak tijdelijk iets zoeken. Bovendien is het blikverruimend, want buitenlandse jonge studenten hebben vaak andere ideeën."

ZELFSTANDIGE WOONRUIMTE

Rebecca woont al sinds augustus 2023 bij Monique in huis. Daarvoor had Monique drie andere studenten en een kennis die onderdak zocht. Een vriend van Monique hielp haar met verbouwen. "De ruimte op zolder hebben we omgebouwd tot zelfstandige woonruimte, inclusief keuken. Verder delen we twee toiletten en een badkamer. De woonkamer en keuken beneden zijn van mij."

HUISREGELS

Voordat Monique begon met het verhuren, verdiepte ze zich in het systeem. "Het is een zakelijke transactie, dus je moet weten hoeveel vierkante meters je hebt, hoeveel huur je kunt vragen en wat de opzegtermijn is." Ook heeft Monique huisregels opgesteld. "Het is mijn huis, dus ik wil niet iemand die tot diep in de nacht wakker is. Na het online gesprek met Rebecca had ik een document opgestuurd met regels. Die vond ze prima op een ding na: drie keer in de week douchen vond ze te weinig. Op dat punt heb ik toegegeven. Ik kan ook wel leven met elke dag douchen, maar dan wel kort."

SAMENWONEN

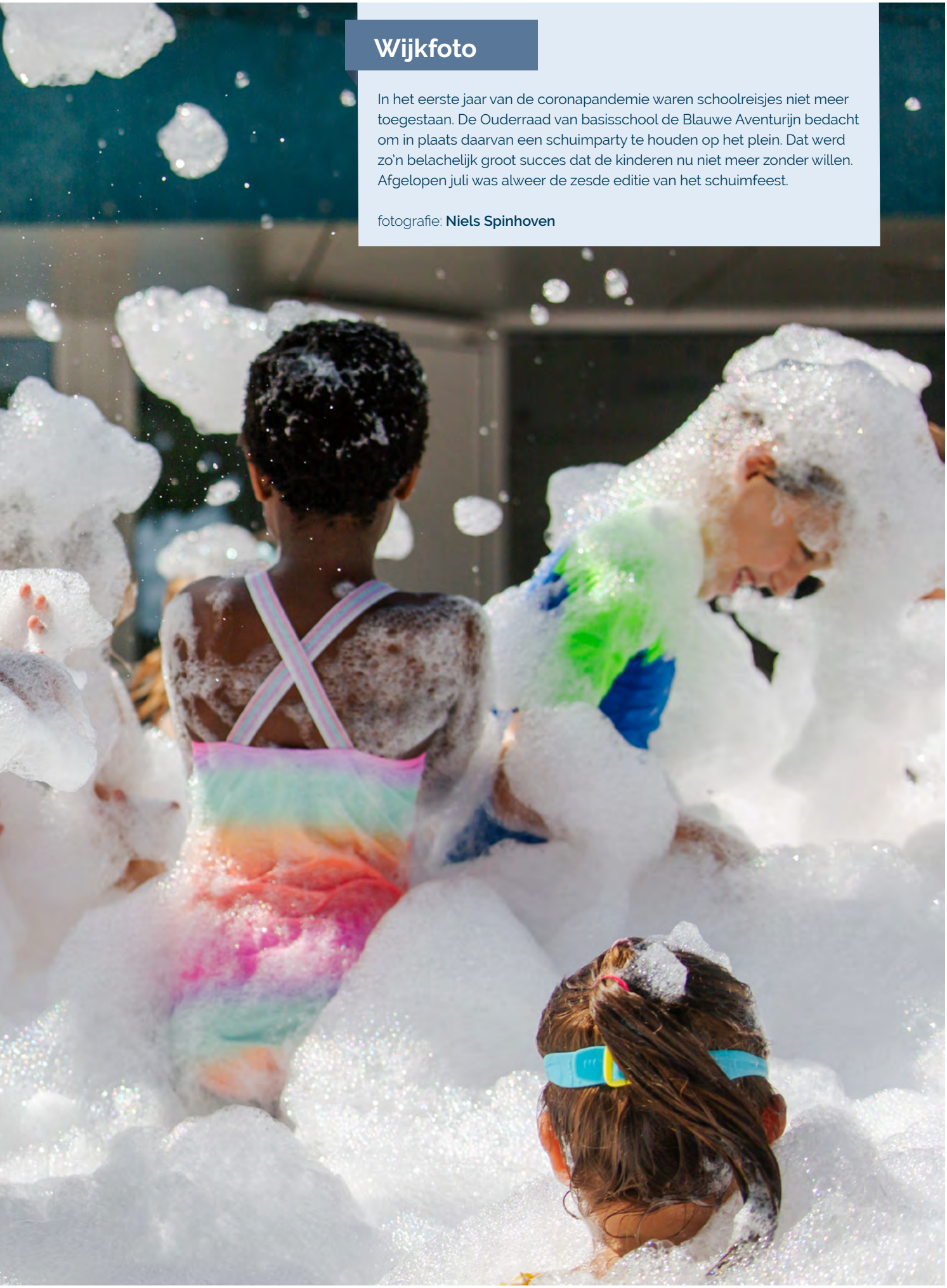
Monique en Rebecca leiden ieder hun eigen leven. "Iemand kan hier zelfstandig wonen. We kletsen in de gang en we drinken soms thee. Vorig jaar is mijn kat Suzie overleden. Toen hebben we samen een nieuwe poes uitgezocht. Maar ik heb nog steeds een poezenoppas voor mijn vakanties, want dat is niet de verantwoordelijkheid van Rebecca. Maar als ik van huis ben, weet ik wel dat de poes bij haar op bed slaapt."

Monique, Rebecca en poes Floortje in de achtertuin

Onder de noemer 'Geef Tijdelijk Thuis' werken *Hospi Housing*, *Kamers met Aandacht* en *Onder de Pannen* samen aan het bekender maken van hospitaverhuur en woningdelen. Elke organisatie dient een andere doelgroep: van buitenlandse studenten tot kwetsbare jongeren.
Meer info: www.geeftijdelijkthuis.nl

Schuim, schuim
en nog meer schuim!

Wijkfoto

In het eerste jaar van de coronapandemie waren schoolreisjes niet meer toegestaan. De Ouderraad van basisschool de Blauwe Aventurijn bedacht om in plaats daarvan een schuimparty te houden op het plein. Dat werd zo'n belachelijk groot succes dat de kinderen nu niet meer zonder willen. Afgelopen juli was alweer de zesde editie van het schuimfeest.

fotografie: **Niels Spinhoven**

TAEKWONDO MET EEN MISSIE

tekst: **Lotta Looyé** fotografie: **Dolf de Meijer**

De nieuwe taekwondovereniging In Nae Do Shin Taekwon-Do leidt niet alleen op in een vechtsport, maar stelt ook persoonlijke ontwikkeling en maatschappelijke betrokkenheid centraal. Twee leraren vertellen over hun ambities.

Sinds juni dit jaar is taekwondoschool In Nae Do Shin Taekwon-Do actief in Hoograven. Niet te verwarren met In Nae Do Kwan, dat hier al trainde en waar de nieuwe vereniging uit is voortgekomen. In Nae Do Kwan is een van de oudste taekwondo-organisaties van Nederland – opgericht in 1973 – en zes van hun ervaren leraren hebben de nieuwe school opgericht.

Die school heeft vier locaties: Terwijde, Vleuterweide, Woerden en Hoograven. De leraren hebben deze locaties overgenomen van hun eerdere werkgever In Nae Do Kwan, wat zorgde voor een soepele start.

In de gymzaal aan de Duurstedelaan trainen op maandag- en dinsdagavond zo'n 45 leden tussen de 3 en 88 jaar oud. De organisatie wil zich graag sterker profileren in de wijk. "Dat vinden we belangrijk, omdat de maatschappij steeds verder verhardt", vertelt Bareld Huitema, een van de medewerkers van de organisatie. Het is juist nu een goed moment om met taekwondo te beginnen, omdat het een weg is naar zelfbeheersing, zelfvertrouwen en innerlijke kracht.

Toegankelijkheid en maatschappelijke betrokkenheid zijn belangrijk. De lessen worden, afhankelijk van de locatie, gegeven in het Nederlands en/of Engels, zodat ook internationale gezinnen zich welkom voelen. Daarnaast is er veel aandacht voor veiligheid: alle leraren zijn in het bezit van een EHBO-certificaat en een Verklaring Omtrent het Gedrag (VOG).

RESPECT

De organisatie benadrukt dat ze zich voortdurend inzet om de kwaliteit van het onderwijs hoog te houden. Maar bij In Nae Do Shin staat niet alleen de sport centraal, maar ook de persoonlijke ontwikkeling van de leerlingen. Door taekwondo leren de leerlingen onder andere discipline, doorzettingsvermogen en respect – voor zichzelf, anderen en hun omgeving. In Nae Do Shin wil uitgroeien tot de meest maatschappelijk betrokken taekwondoschool van Nederland.

De impact van taekwondo op de leerlingen wordt vaak snel duidelijk. Zo komen er regelmatig kinderen binnen die angstig zijn, weinig zelfvertrouwen hebben, gepest worden of zich niet prettig voelen in hun eigen lichaam. Vaak is er na een paar maanden al een duidelijke verandering te zien: ze lopen rechterop, stralen meer zelfvertrouwen uit en leren op een rustige manier voor zichzelf op te komen.

Leerlingen leren op een rustige manier voor zichzelf op te komen

Minstens zo belangrijk is dat de leerlingen plezier hebben. "Zonder afwisseling kan een martial art saai worden, dus zorgen we voor variatie, fun en een veilige omgeving", aldus Huitema.

IEDEREEN IS GELIJK

Eén van de drijvende krachten achter In Nae Do Shin is leraar Mohamed Ait Benali. Hij vertelt openhartig over zijn eigen achtergrond. "Toen ik naar Nederland kwam, kende ik niemand. Ik was te zwaar en leefde ongezond. Taekwondo heeft mijn leven veranderd. Ik heb veel mensen leren kennen en mijn kennis kunnen overdragen aan duizenden kinderen en volwassenen." Zijn vijf dochters deden allemaal aan taekwondo; vier van hen hebben zelfs de zwarte band behaald. Inmiddels traint hij met zijn kleinkinderen. "De geschiedenis herhaalt zich."

Wat hem aanspreekt in de sport, is de gelijkheid. "In taekwondo bestaan er geen verschillen tussen autochtoon en allochtoon. Iedereen is gelijk en mag zich gelijk voelen. Ja, met de kanttekening dat er wel een hiërarchie is: leerlingen met de witte band zijn beginners en met de zwarte band ben je gevorderd, maar we helpen elkaar. Dat is prachtig om te zien."

Op de vraag waarom hij coach is geworden, antwoordt hij dat hij zichzelf niet als coach ziet, maar als leraar. "Coachen doen we bij wedstrijden." Bij In Nae Do Shin richten ze zich vooral op het recreatieve, zelfverdedigende en gezonde deel van taekwondo. Net als veel andere leraren is hij er stap voor stap in gegroeid. "Het is mooi om kennis over te dragen en zo ook iets terug te doen voor de maatschappij."

“IK MOEST VLUCHTEN OM TE OVERLEVEN”

tekst: **Loulou Edelman** fotografie: **Dolf de Meijer**

Shafiqa Pooya vluchtte uit Afghanistan en kwam uiteindelijk terecht in Tolsteeg. Ze vertelt over haar bewogen leven en over haar wens om meer contact te hebben met mensen uit de wijk.

Shafiqa Pooya is geboren en getogen in Afghanistan. Ze heeft haar bacheloropleiding in *Computer science* in Afghanistan afgerond en het masterprogramma *Information and communication* afgerond in Japan.

Shafiqa: “Na mijn studie ging ik terug naar Afghanistan om daar te werken. Japan had mij echt niet nodig, maar Afghanistan wel. De IT is daar helaas een mannenwereld en het was moeilijk om daar als vrouw tussen te komen. Daarom ging ik werken op de hr-afdeling van een ministerie, waar ik een mooie positie en een goed inkomen had. Naast mijn werk deed ik veel andere activiteiten, ook op het gebied van mensenrechten. Daarom moest ik uiteindelijk vluchten om te overleven.”

ASIELOPVANG

Eind 2020 arriveerde Shafiqa als vluchteling in Nederland, met niet meer dan een klein rugzakje. Het afscheid van haar moeder op de luchthaven was pijnlijk. “We wisten niet of we elkaar ooit terug zouden zien”, vertelt Shafiqa. Door de druk op de asielopvang verbleef ze de eerste zeven maanden in Ter Apel. “Het was een moeilijke tijd, maar ik probeerde contact te maken met anderen. Om bezig te blijven, maakte ik mondkapjes.” Na haar verblijf in Ter Apel werd ze overgeplaatst naar het asielzoekerscentrum in Oog in Al. Daar vond ze een stageplek bij een ICT-bedrijf, die uiteindelijk uitmondde in een bijbaan.

Na ruim een jaar in het azc kreeg ze haar verblijfsstatus. “Ik ben toen meteen begonnen met een taalcursus”, vertelt ze. “Ik werkte twee dagen per week en ging twee dagen naar school. Daarnaast deed ik vrijwilligerswerk, onder andere in de tweedehandswinkel van Emmaus en soms bij het COA. Ook verdiepte ik me in de Nederlandse cultuur. Ik wilde me nuttig maken, mensen leren kennen en zo snel mogelijk integreren.” Inmiddels woont Shafiqa in De Saffier in Tolsteeg. Ze werkt bij een bedrijf in Leidsche Rijn dat opleidingen in de IT verzorgt. In haar vrije tijd doet ze veel aan sport, bijvoorbeeld badminton bij DVS-Koto Misi.

VOOROORDELEN

Shafiqa vluchtte niet om geluk te zoeken, maar om te overleven. In Nederland stuit ze regelmatig op vooroordelen en onbegrip. Mensen denken dat vluchtelingen makkelijk een uitkering en een leuk huis krijgen. Shafiqa heeft altijd willen werken en heeft veel problemen met haar verblijfsvergunning, haar paspoort, de bureaucratie. Ze weet nog niet hoelang ze in Nederland mag blijven.

CONTACT

Hoewel ze sociaal is, van gezelligheid houdt en geïnteresseerd is in andere culturen, ervaart Shafiqa toch moeite met het leggen van contact in de wijk. “Ik houd van zwemmen, hardlopen, wandelen en koffiedrinken – maar ik doe dat allemaal alleen. Ik zie vaak mensen wandelen: zij zijn alleen en ik ook. Het zou fijn zijn om samen te lopen en even te kletsen. Ik heb briefjes opgehangen om in contact te komen met anderen. Ik ben open-minded, maar ik merk dat mensen door mijn naam misschien een ander beeld van mij hebben. Terwijl ik juist erg opensta voor contact.”

Ben jij ook op zoek naar een maatje en lijkt het je leuk om samen met Shafiqa iets te ondernemen? Stuur dan een berichtje naar redactie@wijkkrantaanzet.nl.

NIEUWE WIJKWETHOUDER SENNA MAATOUG: “ZUID IS EEN MOZAÏEK AAN BUURTEN”

tekst: **Simone de Bruijn** fotografie: **Marleen Schlichting**

Sinds december 2024 is Senna Maatoug wethouder van Utrecht én wijkwethouder van Utrecht Zuid. Op een zonnige dag in juni spreken we haar op het dakterras van het tijdelijke wooncomplex Befu – waar vroeger Betonmortel Fabriek Utrecht stond – over haar overstap naar Utrecht, haar drijfveren en onze wijk.

Senna moest niet lang nadenken toen de vraag eind 2024 aan haar werd gesteld of ze wethouder van de gemeente Utrecht wilde worden: “Utrecht is een hartstikke mooie plek, dus kiezen voor Utrecht was makkelijk.” Stoppen in de Tweede Kamer, waar Senna sinds maart 2021 Kamerlid was voor GroenLinks, was daarentegen een moeilijke beslissing. “Ik vond dat ik dat goed moest regelen. Wat meehielp was dat ik in Utrecht ook het publieke belang ging dienen. Én dat ik collega’s heb in de Tweede Kamer die supergoed zijn.”

DICHTER BIJ MENSEN

Wat Senna aanspreekt aan de gemeentepolitiek is dat je dicht bij mensen staat. “Als ik naar Den Haag kijk, heb ik niet altijd het gevoel dat mensen bezig zijn met dingen oplossen, wat iemands politieke kleur ook is. In een stad als Utrecht zijn er ook veel politieke kleuren, maar iedereen doet het wel voor dezelfde inwoner. Of het nou gaat om die ene stoeptegel of om de gehele verkeersveiligheid: er is eensgezindheid. Natuurlijk zijn we het soms oneens over de oplossing én het kan er hard aan toegaan. Gelukkig maar, we zijn een democratie. Maar iedereen weet waar die het voor doet.”

ZEVENTIEN MILJOEN BONDSCOACHES

Senna vertelt dat ze nooit de ambitie had om de politiek in te gaan. “Als ze me een paar jaar eerder hadden gevraagd, dan had ik gelachen. Het was nooit een plan. Nou zeg ik niet dat dit me is overkomen, maar soms komt er iets op je pad en dan denk je daarover na. We leven in een tijd waarin dingen niet meer vanzelf gaan. De dreiging die we voelen wereldwijd, problemen die we dichtbij zien zoals armoede… ik merkte op een gegeven moment dat ik daar een mening over had.

Toen vroeg ik mezelf af: wil ik van de zijlijn als een van de zeventien miljoen bondscoaches een mening hebben, óf wil ik mijn hand opsteken en daar iets aan doen?"

MAATSCHAPPELIJKE DIENSTTIJD

Dat 'iets aan doen' kan volgens Senna op verschillende manieren. "Dat is ook de persoon die als vrijwilliger in de voetbalkantine staat. Voor mij is het nu deze invulling. Ik zie openbaar bestuur en politiek niet als een carrière. Ik vind dat veel mensen dit voor een tijd zouden moeten doen. Ik zie dit als mijn maatschappelijke diensttijd, hierna ga ik iets anders doen. Uiteindelijk gaat het erom dat mensen samen een land, een wijk, een straat maken. Dat is mijn diepste overtuiging."

MOZAÏEK

Senna omschrijft Utrecht Zuid – waar Lunetten, Hoograven, Tolsteeg, Bokkenbuurt en Rotsoord onder vallen – als een mozaïek aan buurten. "Je gaat soms met één straat verschil van de ene naar de andere wereld. Dat vind ik bijzonder en voor die rijkdom moet je oog houden. De politiek is geneigd naar gemiddelden te kijken, maar daarin kunnen grote verschillen verstopt zitten." Verder valt haar de sociale cohesie op. "Mensen weten elkaar te vinden en zorgen voor elkaar. Inwoners zetten zich bijvoorbeeld in voor veiligheid en een schonere omgeving. Er worden veel activiteiten georganiseerd. Dat alles maakt voor mij een wijk. Neem dat speeltuintje waar we net langsliepen, dat buurtbewoners met liefde onderhouden. Dat zijn de dingen die mij drijven."

Uiteindelijk gaat het erom dat mensen samen een land, een wijk, een straat maken. Dat is mijn diepste overtuiging.

Toch is niet alles rooskleurig. Volgens Senna moeten we realiseren dat het drukker wordt. "We zijn met steeds meer mensen. Dat zie je aan alles: zoals meer afval en verkeersdrukte. Dat brengt vragen met zich mee, ook hier in de wijk. Als gemeente kijken we daar niet van weg. Het betekent dat we met elkaar meer moeten opletten. "

WIJKWETHOUDER

Het wijkwethouderschap is volgens Senna waardevol, en dat gaat verder dan alleen het maandelijkse wijkspreekuur. "Binnen het college van burgemeester en wethouders (B&W) hebben we inhoudelijke dossiers verdeeld. Zo ben ik verantwoordelijk voor mobiliteit, en iemand anders voor onderwijs. Het risico daarvan is echter dat je systematisch naar beleidsvraagstukken gaat kijken. Daarom hebben we de wijken ook onderling verdeeld: dat is het wijkwethouderschap. Het geeft je een andere bril omdat je meer naar het dagelijkse perspectief van inwoners kijkt. Bovendien is er op deze manier één aanspreekpunt voor elke wijk vanuit het college van B&W."

Senna roept iedereen op om naar het wijkspreekuur te komen. "Mensen mogen voor alle vragen komen: bijvoorbeeld over jeugdzorg, verkeerssituaties, afval, omgevingsplannen. Soms komen mensen er telefonisch of online niet uit. Dan helpen we ze op weg binnen de gemeente. Je kunt komen voor minder leuke zaken of klachten, bijvoorbeeld over overlast in de wijk, en je mag me altijd benaderen voor leuke dingen zoals feestelijke openingen. Ik hoef mensen niet alleen maar te ontmoeten op het wijkspreekuur, ik kom graag langs!"

WIJKBUREAU ZUID

Het wijkbureau is het aanspreekpunt van de gemeente voor bewoners en ondernemers in de wijk Zuid. Hebt u een vraag over zaken die in uw buurt spelen? Dan bent u bij het wijkbureau aan het juiste adres. U kunt ook langskomen als u iemand van het wijkbureau wilt spreken op de 't Goylaan 75. Komt u liever niet langs? Mail dan naar zuid@utrecht.nl of bel 14 030.

Colofon

OVER AANZET
Aanzet is een inhoudelijk onafhankelijke wijkkrant voor en door bewoners van Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord en Bokkenbuurt. Aanzet is een uitgave van de Stichting Wijkkrant Aanzet en verschijnt vijfmaal per jaar.

NIEUWS OF ACTIVITEITEN MELDEN?
Mail naar redactie@wijkkrantaanzet.nl of schrijf naar Redactie Aanzet, p/a Duurstedelaan 105, 3525 AP Utrecht; www.aanzetnet.nl

REDACTIE
Paul Ahsmann, Simone de Bruijn, Loulou Edelman, Jos de Groot, Lotta Looyé, Dolf de Meijer (fotografie), Emily Palmer, Marijke de Ruiter, Marleen Schlichting (fotografie), Niels Spinhoven (fotografie) en Sophia Zürcher

MET MEDEWERKING VAN
Joop-Maris Vollering en Eveline de Vries

VORMGEVING
Yvon Schuurmans, summumontwerp.nl

MET DANK AAN
Peter Sprangers van Historische Kring Tolsteeg-Hoograven

OPLAGE
6.000 exemplaren

DE VOLGENDE AANZET
Verschijnt begin november 2025

BESTUUR
Jos de Groot (voorzitter), Loulou Edelman (secretaris) en Jantien de Boer (penningmeester)

Aanzet wordt gemaakt met steun van het Initiatievenfonds

OPHAALPUNTEN
Bibliotheek - Smaragdplein 100, Camping Ganspoort - Helling 87, Hart van Hoograven - 't Goylaan 77, Treffpunt Nieuw Plettenburgh - Oud-Wulvenlaan 6, Nieuw Rotsoord - Briljantlaan 101, De Saffier - Saffierlaan 8, Wijkbureau Zuid - 't Goylaan 75

BOVENLANGS

tekst: **Joop-Maris Vollering en Eveline de Vries** fotografie: **Niels Spinhoven**

In Bovenlangs gaan Joop-Maris en Eveline langs bij de eerste etage en hoger in Hoograven, Tolsteeg, Rotsoord en Bokkenbuurt. Op de derde etage van de Pagelaan ontmoeten ze Daphne.

Hoe heet je en hoe oud ben je?
Ik ben Daphne en ik ben 22 jaar.

Wat voor werk of opleiding doe je?
Ik studeer Orthoptie aan de Hogeschool Utrecht. De studie gaat over de samenwerking van de ogen. De combinatie van techniek en zorg past goed bij mij.

Met wie woon je hier?
Ik woon hier samen met Moris de Marimo (een mosbal, balvormige alg).

Hoelang woon je al in de wijk?
Sinds december 2024.

Wat vind je leuk en minder leuk aan Hoograven?
Je zit hier dicht bij het centrum, dat is fijn. En je kunt gratis parkeren. Het is ook wel echt een buurtje. Ik loop weleens een rondje om het blok, dan zie je steeds iets anders. Minder leuk vind ik een specifieke zwerver die hier rondhangt. Ook ligt er vaak helaas veel zwerfafval rond dit blok.

Wat voor soort dingen doe je zoal in de wijk?
Ik doe boodschappen bij winkelcentrum Hart van Hoograven. Ik heb best veel contact met bewoners in dit blok. Er is een appgroep waardoor we soms afspreken. Laatst speelde ik nog Dungeons & Dragons met de buren. Dit blok is echt een gemeenschap, dat is heel leuk!

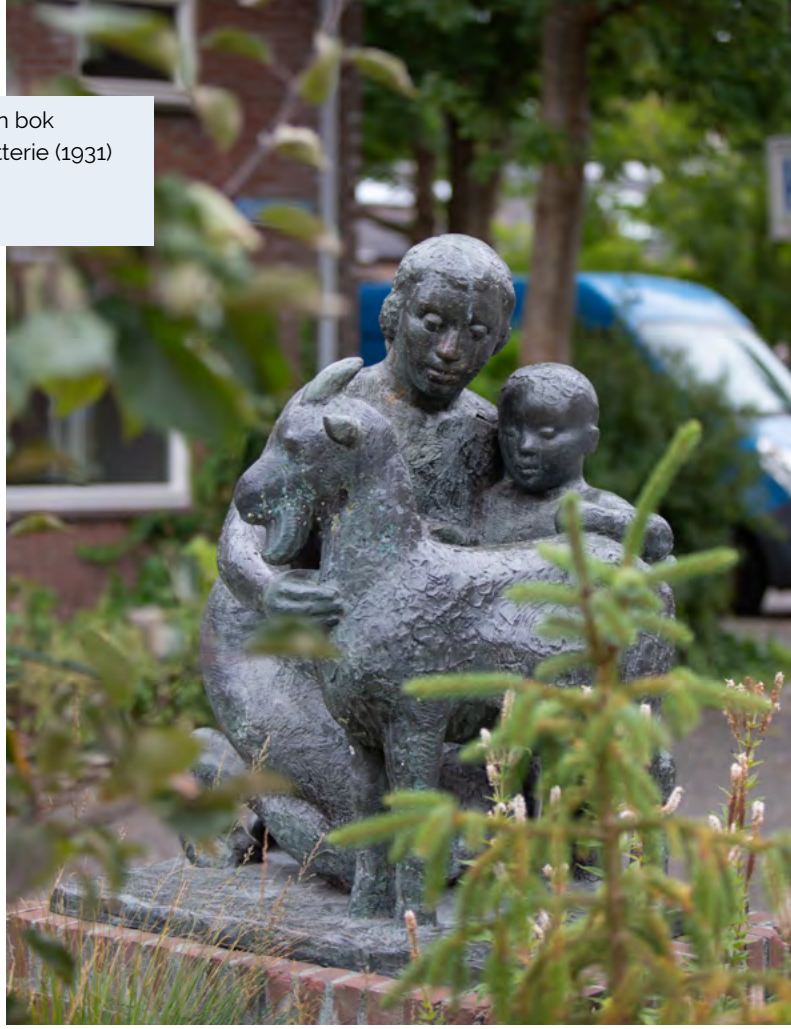
Wat heb je vanmorgen gegeten?
Kaiserbroodjes met kaas en chorizo.

Wat heb je vandaag of gisteren gedaan waar je gelukkig van werd?
Ik heb gisteren met vrienden gezeten en bijgekletst over de zomer. Ik had ze lang niet gezien.

Met wie zou je weleens iets willen drinken?
Met Suske en Wiske. Ik wil die avonturen wel in het echt horen! Dat wordt een leuk drankje, denk ik.

Wat zie je als je naar buiten kijkt?
De overburen. En beneden de tuin, de banken en de pingpongtafel.

Wat vind je ervan om op de derde etage te wonen?
Perfect! De bovenste etage is superwarm in de zomer. En op de begane grond is het in de winter heel koud. Dus de derde is perfect.

Titel: Moeder met kind en bok
Gemaakt door: Frank Letterie (1931)
Waar: Elandplein 25
Onthuld: 1981

WIJKKUNST

tekst: **Sophia Zürcher** fotografie: **Dolf de Meijer**

In plantsoenen, op pleinen, aan muren. Onze wijk staat vol kunst – dag en nacht gratis toegankelijk. Wat zijn de verhalen achter deze kunstwerken in de openbare ruimte?

De moeder zit op haar knieën bij het bokje. Haar linkerarm slaat ze beschermend om haar kindje. Misschien vindt het kindje het bokje nog een beetje eng, want heel voorzichtig aait hij de onderrug van het dier. Je hoort het haar bijna zeggen: 'Toe maar kind, aai hem maar.' Een liefdevol moment, gegoten in brons.

Het thema 'moeder en kind' is een klassieker in de kunstgeschiedenis en een favoriet van beeldhouwer Frank Letterie (1931). Hij kneedde zijn gezinnen in was of klei en liet die afgieten in brons. Daardoor zijn zijn beelden niet glad gepolijst. Ze zijn ruw, 'klodderig' eigenlijk, en juist daardoor menselijk. Je ziet heel duidelijk dat ze met de hand zijn gemaakt.

Letterie koos steeds een andere situaties. In Den Haag staat bijvoorbeeld een aardig beeldje van een lopende vrouw die haar kind over haar schouder legt. In Bilthoven lijkt de moeder haar kind in de lucht te gooien. Ook dierenmoeders komen veelvuldig in zijn oeuvre voor: zo vind je in Utrecht-Oost het beeld *Schaap met lam* (1972). En in de Bokkenbuurt kijken (mensen)moeder en kind dus samen naar een bok.

Een bok in de Bokkenbuurt; dit klinkt niet alsof iemand zijn hersenen heeft gepijnigd over een origineel onderwerp. Toch heeft het een mooiere symboliek dan je zou denken.

Toen deze buurt eind jaren zeventig werd gerenoveerd, werd er ook een nieuw buurthuis gebouwd ('t Bokkie), mét budget voor een kunstwerk erbij. Buurtbewoners, verenigd in Komité Bokkenbuurt, eisten direct inspraak. Ze wilden al een tijdje een beeld van een bok.

In 1979 koos de gemeentelijke kunstcommissie voor Letterie, want die had al ervaring met het beeldhouwen van geiten en schapen. Tijdens een overleg tussen kunstenaar en buurtbewoners bleek dat men vond dat alléén een bok minder geschikt was, vanwege "de negatieve associaties die aan de Bokkenbuurt zijn verbonden". Kon het beeld niet ook iets vertellen over de overgang van oud naar nieuw? Vanwege de renovatie van de buurt? Zo kwamen moeder en kind erbij.

De moeder die haar kind leert hoe je een bokje aait, laat dus meer zien dan een teder moment. Het beeld staat symbool voor een wijk in overgang – waarin een oudere generatie de volgende generatie leert om zorgzaam samen te leven.

Wist je dat...
...in Buurthuis 't Bokkie nu de Tussenvoorziening is gevestigd? Het zorgzame thema past goed bij een opvangplek voor kwetsbare mensen.

Gemeente Utrecht

WIJKBUREAU **ZUID**

STOP STRAATINTIMIDATIE

In Utrecht vinden we het belangrijk dat iedereen zichzelf kan zijn en veilig over straat kan. Helaas worden er dagelijks nog veel mensen lastiggevallen op straat. Judith komt daarom in actie tegen straat-intimidatie.

In haar omgeving merkte Judith dat veel vrouwen op verschillende plekken te maken hadden met intimidatie. Op straat en tijdens het uitgaansleven, maar bijvoorbeeld ook op de werkvloer. "Intimidatie is iets wat overal plaatsvindt. En dat moeten we niet meer pikken: het moet veranderen." Met die gedachte richtte ze in 2020 het Instagramaccount @catcallsofnimma op. Met het Instagramaccount vraagt zij aandacht voor straatintimidatie. "Mensen sturen ervaringen via een privébericht, waarna ik een luisterend oor bied en met ze in gesprek ga. Vervolgens krijt ik de ervaring op straat op de exacte locatie waar het gebeurd is. Voorbijgangers staan daardoor letterlijk en figuurlijk stil bij de impact van straatintimidatie.."

Tijdens het krijten, krijgt Judith regelmatig opmerkingen van voorbijgangers. "Sommige mensen moedigen mijn activisme aan, anderen schrikken ervan. Maar dan leg ik uit dat ik dit doe om aandacht te vragen voor straatintimidatie en lees ik de ingezonden ervaring voor. Daardoor ontstaat er gelijk al meer begrip. Het levert mooie gesprekken op."

Voor omstanders heeft Judith een belangrijke boodschap: "Grijp alsjeblieft in. Op het moment zelf, als je het gevoel hebt dat dit op een veilige manier kan. Kan dat niet? Schakel dan hulp in. En je kunt ook achteraf even inchecken bij de persoon die iets vervelends meemaakte. Geef aan dat je het zag gebeuren en vraag of je iets voor diegene kunt doen."

Judith:
"Het is niet normaal om weg te kijken bij straatintimidatie."

WAT KAN JE DOEN ALS JE STRAATINTIMIDATIE ZIET GEBEUREN?

- Zeg er wat van. Zeg bijvoorbeeld 'laat hem/haar met rust' of 'hou op'.
- Vraag aan het slachtoffer of diegene oké is.
- Zorg voor afleiding door bijvoorbeeld een willekeurige vraag te stellen.
- Vraag een ander om in te grijpen. Denk hierbij aan een conducteur, beveiliger, politie of handhaver.
- Probeer de situatie vast te leggen. Schrijf de situatie zo duidelijk mogelijk op: de tijd, plaats, uiterlijke kenmerken of een kenteken.
- Als omstander kun je ook (anoniem) straatintimidatie melden via utrecht.nl/straatintimidatie. Daarmee krijgt de gemeente beter inzicht in waar, wanneer en op welke manier straatintimidatie in Utrecht voorkomt. Met die informatie kan de gemeente gerichte maatregelen nemen.
- Is er direct gevaar, bel dan 112.

SEKSUELE STRAATINTIMIDATIE = STRAFBAAR

Wist je dat seksuele straatintimidatie sinds 1 juli 2024 landelijk strafbaar is? Heb je ermee te maken gehad? Doe dan aangifte bij de politie. Naast aangifte kan je ook bij de gemeente melden waar je zelf bent geïntimideerd of waar je het als omstander hebt gezien. Door de meldingen kan de gemeente extra maatregelen nemen. Melden doe je via utrecht.nl/straat-intimidatie.

Utrecht.nl/straatintimidatie

VERTREK KUMARI DEN OUDEN

"Na ruim 8 jaar actief te zijn geweest als wijkadviseur in wijk Zuid, neem ik met pijn in het hart afscheid van de gemeente Utrecht. Ik heb een nieuwe baan gevonden, dichter bij mijn woonplaats. Ik laat jullie in de volgende Aanzet graag kennismaken met mijn opvolgster."